

вяла да ходи; божемъ поскоро ще ся научи да стои въ равновѣсие, да ся не кылка и ще ся приучи да стѣпя здраво, па нѣма и толкова често да пада. При това самоуко-то ще ся научи да ходи подобрѣ. По отраслы хора лесно можешъ-познá отъ самосебе ли сѣ били проходили, или сѣ били учени на това отъ другы; които сѣ учепи да ходятъ, тіи кога стѣпятъ дръжатъ си прѣстie-то цвръсто вкупъ, а то никакъ не е хубаво. Иекашъ ли, колкото ся може поскоро да ти ся научи дѣте-то да ходи, остави го подобрѣ да пъзи по одъра или по земѣ-тѣ четворешки, или да ся влѣче по задници-тѣ си, а то му е и подраго; отъ това и членове-ти му щѣтъ наягкитъ и на здравие-то ще му подобрѣе много похарно отъ колкото кога го носять все на рѣцѣ. При това да не тя е грыжи отъ настынкѣ. Дѣте-то тогава пе истинва лесно, стига само да не е отпонапрѣжъ простынжло. Та какъ и да не простише кога такъво дѣте чисто по цѣлѣ ношъ лѣжи открыто у студенѣ стањ? На такъво нѣчто и отрасъль чловѣкъ не бы утраялъ. Както и да е, божемъ да ся гляда да не бѫде студено у стањ-тѣ и да не духа; па знай, че кога дѣте-то шява и мръда, то ся и загрѣва.

Сега да кажемъ нѣчто и за *носенje-то*. Такоречи всички майки и пѣстунки криво мыслятъ, че чтомъ писне дѣте-то или само пошявне, трѣбува да го земѣтъ на рѣцѣ и да го полюшкатъ. Всякий ревотъ и плачъ на дѣте-то не е отъ болкѣ. Ако на дѣте-то наистинѣ додѣва нѣчто, напр. ако го стяга дрѣха-та, ако лѣжи на мокро, то подобрѣ ще е да му ся поразслабятъ дрѣхы-ты, или